

enson f. Lemche (med Else Illum som Afløser) og Eva og Rigmor Berg-Nielsen ved Snørene. — Endelig førte i følgende Orden: Dansk Kvindegymnastikforening, Kvindelig Idrætsforening, Københavns kvindelige Gymnastikforening og Det hvide Baand, hver sin Fane frem med dertil hørende Fanevagt.

Kl. 12 $\frac{1}{4}$ traadte Deputationen — i Rækker med tre i hver — ud af Porten i det gæstfri Hus paa Toldbodvejen og tog Plads umiddelbart efter Fanerne. —

Kl. 1.05 præcis satte Toget sig i Bevægelse, og en Time senere stod dets sidste Række

Paa Amalienborg Slotsplads.

Det halve af den mægtige Plads, der kan rumme 40,000 Mennesker holdtes ryddet for Toget. Den anden Halvdel var saa befolket, som den overhovedet kunde være, med Tilskuere. — Fanerne og Deputationen tog Opstilling foran Kongens Palæ, og i Række efter Række — paa hver Side flankeret af Marshallerne med de røde og hvide Stave — kom alle disse Tusinder af Kvinder, der havde ønsket at staa foran Regeringspalæets Vinduer i det Øjeblik, hvor de hævedes op til den politiske Børgers Ret og Ansvar.

Da Toget var paa Plads og stod i mønsterværdig Orden, hentedes Deputationen op i Palæet, og noget efter kom Kongen kørende fra Regeringspalæet over Pladsen efter at have underskrevet den nye Grundlov.

Man er saa vant til at høre Mandsstemmer raabe deres kraftige mørke Hurra, et ganske ejendommeligt Indtryk gjorde det derfor at høre disse klingre, lyse Hurraraab med hvilke Kongen hilstes ustandseligt. — »Det lyder som Lærker, der jublende svinger sig mod Sky,« udbrød en gammel graahaaret Kvinde. —

Medens Deputationen var hos Kongen, sang man paa Pladsen den ene Sang efter den anden. — Det begyndte med, at »Kongernes Konge« lød fra en Klynge, der stod under Enkedronningens Palæ. Hele den store Menneskemængde lyttede tavs til. Senere sang man fra et andet Hjørne »Vort Modersmaal« og »Danmarks dejligst Vang og Vænge« o. m. fl. — Det lød vidunderligt og højtideligt.

Saa snart Deputationen atter kom til Syne viste man imidlertid, at man ogsaa kunde synge i Flok. — »Der er et yndigt Land« lød kraftigt og taktfast ud over Pladsen. Inden første Vers var sluttet viste Kongen, Dronningen og begge Prinserne sig paa Altanen, og i samme Nu forvandles Pladsen til et Hav af røde og hvide Marshallstave, vinkende Hænder og viftende Tørklæder, — der hilstes med Fanerne, og Orkestret gav »Touche«. — Da der blev Stilhed takkede Kongen for Hyldesten, og endte med et »Danmark leve«, som Kvinderne besvarede med at synge sidste Vers af »Der er et yndigt Land«. »Kongen leve«, »Dronningen leve« lød det nu — efterfulgt af »Kong Kristian«. —

Et Øjeblik senere marscherede Fanerne frem til Fr. d. 8. Honnørmarsch, og det lange Tog skulde nu i ordnede Rækker ud af Pladsen gennem Frederiksgade.

Det hedder sig, at Danskerne kan ikke gaa ordentlig i Tog. — Politiet spaaede, at om Toget holdt sammen og kom ind paa Pladsen, saa kom det i hvert Fald ikke ud igen som samlet Tog.

»Kvindernes Valgretstog d. 5. Juni 1915« forlod Slotspladsen lige saa regelmæssigt og udelt som det var kommen ind. Ad Frederiksgade ad Bredgade forbi Rigsdagen, hvor Kvindernes Deputation havde begivet sig hen lige fra Kongen, — tilbage til Grønningen gik disse 12000 stiltfærdige Kvinder,

der synes besjælede af den Tanke, at dette Tog skulde blive et smukt Tog, værdig den Sag, der havde samlet dets Deltagere. —

Imponerende blev Toget i Størrelse, især naar man betænker, at socialdemokratiske Kvinder ikke deltog, men et endnu stærkere Indtryk gjorde den Stemning, der herskede blandt disse Tusinder af Kvinder, blandt hvilke mange var hvidhaarede Veteraner i dansk Kvindesagsarbejde. — Vi har hørt om dem, som holdt sig borte fra dette Tog, som de kaldte »Gadeoptøjer«. Intet kunde være fjærnere fra saavel Togets som Tilskuernes Holdning. Stiltfærdigt smilende med en egen klædelig bevidst Holdning banede disse Kvinder sig Vej — Arm i Arm — fem i Rækken — gennem en forstaaende Menneskemængde, der mange Steder hilste dem med Hurraraab, medens man fra flere Vinduer baade i Amaliegade og i Bredgade dryssede afskaarne Blomster over dem.

I Grønningen afventede Toget Deputationens Tilbagekomst. Fra seks Biler oplæstes Kvindernes Adresse til Konge, Regering og Rigsdag, og de forstaaende Svar og Velkomsthilsener, man havde givet Deputationen og dermed Togets Deltagere, refereredes.

Man skiltes med Bevidstheden om at Kvinderne havde præget Dagen, og været med til at skrive et lille men betydningsfuldt Stykke Danmarks-Historie.

Festen i Grundtvigs Hus den 5. om Aftenen.

havde samlet saa mange, som der over Hovedet var Plads til ved de lange Smørrebrødsborde i Hallen; — Her saa man først rigtigt, hvor mange Landboere, der egentlig var mødt, og her traf man paa svenske, norske, engelske og ungarske Kvinder, som var kommen rejsende langvejs fra, for at fejre